

Lliçó de graduació de la promoció 2019 “Tres idees, una petició i un desig”

Teresa Monllau,

professora del Departament
d'Economia i Empresa

Barcelona, 6 de juliol del 2019

Universitat
Pompeu Fabra
Barcelona

Benvolguts estudiants, pares, mares, familiars, autoritats acadèmiques, professors i membres de la comunitat universitària, bona tarda i moltes felicitats a tots.

Sí, en un dia com aquest, no em puc estar de felicitar-vos a vosaltres, estudiants. Vosaltres sou els qui, amb el vostre treball i les vostres habilitats, heu aconseguit arribar fins on som avui: la finalització dels vostres estudis de grau. Però crec que no seria just oblidar a tots els qui us han acompanyat al llarg de tots aquests anys, és a dir:

–Pares i familiars que, sense cap tipus de condició, han patit les alegries i els patiments que heu tingut al llarg d'aquests quatre anys.

–Els professors i les autoritats acadèmiques que, amb el seu treball d'investigació, docència i gestió, contribueixen dia a dia a millorar la qualitat de la nostra universitat, de qui vosaltres sou el principal producte.

–També vull felicitar altres membres de la comunitat universitària, moltes vegades oblidats. En concret, em refereixo al personal de la secretaria de les facultats, i també al que treballa a les unitats de suport, i als auxiliars que fan la nostra feina, i la vostra, més fàcil. Moltes vegades, no se'ls reconeix el mèrit; però us puc garantir que, gràcies a la seva feina i la seva implicació, els tràmits administratius i acadèmics, i per tant la nostra vida, se simplifiquen molt.

També vull aprofitar el moment per agrair al rector i al seu equip la confiança que han dipositat en mi quan m'han donat l'oportunitat de dirigir-vos aquestes paraules. Per a mi és tot un honor. Espero, tal com es diu col·loquialment, estar a l'altura de les circumstàncies.

Quan vaig començar a reflexionar sobre com enfocar la meva lliçó d'avui sabia més o menys què és el que volia dir, però no sabia ben bé com fer-ho. Volia ser clara i concisa.

Va ser en aquest moment quan vaig recordar el que em va aconsellar un company meu fa molts anys, que em va ajudar a començar a escriure. “Teresa –em va dir–, quan vagis a una conferència, intenta quedar-te amb tres idees; no en calen més. Si et quedes amb tres idees, no has perdut el temps”. Doncs bé, jo, seguint les indicacions del meu company i, per tal que no sentim que hem perdut la tarda, us proposaré tres idees que m'agradaria que us emportéssiu amb vosaltres. Les tres,

com no podia ser d'una altra manera, giren al voltant del desenvolupament com a professionals.

Primera idea: quan treballeu, no oblideu els valors de la UPF. Els valors que ja existien, però que es van fer explícits en el Pla Estratègic 2016-2025. Aquests valors són:

–Treballar amb rigor tant “des del punt de vista tècnic com des del punt de vista humà”. Això vol dir ser autoexigents. No us conformeu a fer la feina. Feu una bona feina, com si el que estiguéssiu fent en aquell moment fos el més important. Treballeu al màxim del vostre potencial. Les característiques de l'entorn laboral en què ens movem actualment i on us tocarà treballar durant la vostra vida professional us demanarà coneixement, adaptació, avaluació. En una paraula: rigor.

–Davant la vostra feina, adopteu una actitud dinàmica, és a dir, tingueu una actitud desperta davant el món. Mantingueu una visió crítica que us permeti l'adaptació i sapigau donar resposta tant als canvis que es produeixin com a les noves necessitats que se'n derivin. De tant en tant, sortiu de la vostra zona de confort. Només d'aquesta manera es pot avançar professionalment.

–Treballeu de manera autònoma i plural. Treballar de manera autònoma vol dir ser autosuficients; solament el que té curiositat, el que es planteja preguntes i el que hi busca una resposta és capaç de treballar de manera autònoma. Treballar de manera autònoma no vol dir que no calgui treballar de manera plural. Treballar de manera plural, no és més que compartir els resultats de les nostres idees i del nostre treball. No tingueu por de compartir. Ben segur que quan heu fet entrevistes de feina una de les coses que us han remarcat és la necessitat de saber treballar en equip. Ningú pot treballar bé, dintre d'un equip, si no és capaç de ser autònom al mateix temps que comparteix i col·labora amb la resta dels membres.

–Treballeu amb compromís i equitat. Compromís per esdevenir elements actius, motors de canvi i d'innovació; contribuïu amb creativitat, esperit crític i honestat a donar resposta als problemes i als eventuais conflictes que es produeixin en el vostre entorn. A l'hora, no oblideu mai de treballar combatent les desigualtats o la discriminació per raó de gènere, de classe social, d'origen ètnic o racial. Recordeu que una societat sense discriminacions és una societat més justa.

Segona idea: mireu sempre endavant i apreneu dels errors. Els errors, entomats de manera reflexiva i autocrítica, són el millor professor. De res no serveix lamentar-se pel que ja ha passat; ja no ho podem canviar. Després d'un fracàs, d'un error, cal refer-se; cal donar la volta a les circumstàncies i per fer-ho cal reflexió i avaluació.

No conec ningú que no s'hagi equivocat o que no hagi comès errors al llarg de la seva vida. Ara bé, davant d'aquests errors he vist dues reaccions:

1. Les persones que adopten el que jo anomeno una “estratègia ventilador”: és a dir, l'estratègia de tot és culpa dels altres, l'estratègia de quina mala sort que tinc, l'estratègia de tot em va malament...

o

2. Les persones que adopten una “estratègia reflexiva”; és a dir, els que davant d'un error es plantegen: què han fet malament? Què els ha portat a fer allò i com minimitzar les conseqüències de l'error.

Davant les situacions que podem anomenar poc còmodes, mireu endavant, reconegueu els vostres errors i adopteu una actitud reflexiva/activa.

Tercera idea: sigueu amos del vostre futur. Que no us dominin les circumstàncies. Sigueu vosaltres els controladors del vostre camí; feu real la frase de Peter Druker quan va dir que “la millor manera de predir el futur és creant aquest futur”; marqueu-vos uns objectius, a curt i a llarg termini; elaboreu un pla i treballeu aquest pla. Tot això solament es pot fer de dues maneres: treballant força i coneixent l'entorn en què us mogueu. Per tot això és fonamental la formació. Avui s'acaba, però també comença una nova fase de la vostra formació. Mai no heu de parar d'aprendre. La ignorància i la manca d'esperit crític són els pitjors companys del professional. En un entorn contínuament canviant és necessari saber, i saber no implica necessàriament l'assistència a cursos o la realització de molts màsters, que també; formar-se vol dir plantejar-se preguntes, llegir i buscar respostes.

Bé, he acabat amb les tres idees. Ara us vull fer una petició: torneu!!!

Un acte de graduació és el més similar que hi ha a quan un fill s'independitza dels seus pares. El fill està content perquè ja no haurà d'aguantar els consells dels seus pares, el “fes allò” o no facis això. Els pares estan contents perquè, per fi, arriba

el descans, la desconexió, el no estar pendants; ara, la responsabilitat és d'un altre. Però com a mare i filla que sóc, us puc garantir que no hi ha un moment més gratificant tant per als pares com per als fills com les quedades per dinar o fer un cafè i d'aquesta manera explicar-se les coses bones i dolentes que ens han passat, demanar un consell o simplement compartir uns dies a la platja.

Doncs bé, l'acte de graduació és el mateix: vosaltres, contents: us heu lliurat dels seminaris, dels professors, del moodle. Per als professors també és fantàstic: ja no hem de corregir, el nombre de correus que hem de contestar es redueix dues terceres parts... Però tot i que això és cert, us puc garantir que no hi ha una satisfacció més gran com quan un estudiant, tres anys després, t'escriu un correu, es posa en contacte amb tu a través de linkedin o simplement et ve a fer dos petons quan et troba pel carrer i t'explica els projectes que té i el que està fent. Per això insisteixo, torneu, les portes d'aquesta casa sempre estaran obertes. A més, us necessitem per continuar avançant.

Bé, ja acabo; però si recordeu el títol de la lliçó era: tres idees, una petició i falta el desig.

El meu desig és que sigueu feliços, que en sentit abstracte no vol dir res, però cadascun de nosaltres sabem quan ho som, quan ens sentim feliços. El meu desig és que aquest sentiment us acompanyi al llarg de la vostra vida professional i personal.

MOLTES GRÀCIES A TOTS PER LA VOSTRA ATENCIÓ I ENDAVANT: EL FUTUR ÉS VOSTRE.

